

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 003855 10 Кж
Бања Лука, 16.9.2010. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у Посебном вијећу за ораганизовани и најтеже облике привредног криминала састављеном од судија, мр Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог Д. П., због кривичног дјела организованог криминала из члана 383.а) став 2. у вези са кривичним дјелом недозвољене производње и промета опојне дроге из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката Ј. Ј. из Б. Л., изјављене против пресуде Окружног суда у Бањој Луци – Посебног одјељења за организовани и најтеже облике привредног криминала број 11 003855 10 К од 17.6.2010. године, у сједници вијећа којој су присуствовали специјални тужилац Слободан Телић, оптужени и његов бранилац, донио је дана 16.9.2010. године

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Д. П. и потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци – Посебног одјељења за организовани и најтеже облике привредног криминала број 11 003855 10 К од 17.6.2010. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци – Посебног одјељења за организовани и најтеже облике привредног криминала број 11 003855 10 К од 17.6.2010. године оптужени Д. П. је оглашен кривим због кривичног дјела организованог криминала из члана 383.а) став 2. у вези са кривичним дјелом недозвољене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске и за то дјело осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) година.

На основу члана 44. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту КЗ РС), оптуженом је у изречену казну урачунато вријеме проведено у притвору од 16.11.2009. до 17.6.2010. године.

На основу члана 99. став 1. и 3. Закона о кривичном поступку – Пречишћени текст (у даљем тексту ЗКП) оптужени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 121,00 КМ те плати паушални износ трошкова од 200,00 КМ у року од 15 дана под пријетњом извршења, а обавезан је и на плаћање награде и нужних издатака постављеног му браниоца по службеној дужности, с тим да ће суд о овим трошковима донијети посебно рјешење.

Против те пресуде бранилац оптуженог је благовремено изјавио жалбу због одлуке о трошковима кривичног поступка, с приједлогом да се у том дијелу побијана пресуда преиначи и оптужени ослободи дужности накнаде трошкова кривичног поступка.

Специјални тужилац је поднио одговор на жалбу с приједлогом да се жалба као неоснована одбије.

У сједници вијећа бранилац оптуженог је изложио жалбу остао код навода и приједлога из жалбе, а жалбу је подржао оптужени.

Специјални тужилац је изложио одговор на жалбу и остао као навода и приједлога из одговора.

Разматрајући спис, побијану пресуду и жалбу у границама основа побијања, одлучено је као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

На главном претресу пред првостепеним судом, одбрана није изводила доказе на околност могућности оптуженог да накнади трошкове кривичног поступка, нити су уз жалбу браниоца приложени докази из којих би овај суд могао закључити да оптужени није у могућности да накнади трошкове кривичног поступка, односно да би плаћањем тих трошкова било доведено у питање издржавање оптуженог или лица које је дужан да издржава. Стога је првостепени суд правилно поступио када је оптуженог обавезао да је дужан да накнади трошкове кривичног поступка. Одлука о томе је у складу са одредбом члана 99. став 1. ЗКП, будући да је оптужени оглашен кривим.

Овај суд наглашава да је одредбом члана 99. став 4. ЗКП прописана могућност да судија може донијети посебно рјешење којим оптуженог ослобођа дужности накнаде трошкова кривичног поступка, ако се утврде околности које указују да би плаћањем трошкова кривичног поступка из члана 96. став 2. тачке а) до ж) ЗКП било доведено у питање издржавање оптуженог или лица које је он дужан да издржава.

Коначно, извршење пресуде у погледу трошкова кривичног поступка врши се по одредбама које важе за извршни поступак, што произилази из одредбе члана 91. став 1. ЗКП.

Из свих наведених разлога жалба браниоца оптуженог није основана, због чега је ваљало ту жалбу одбити на основу члана 327. ЗКП и побијану пресуду потврдити.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
мр Вељко Икановић

За тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић